

Второ съобщение

Да преживяваме божественото раздаване на Божествената Троица чрез живот в божествената романтика

Пасажи от Писанията: Еф. 3:14-19; Пес. 1:2-3; 3:6; 4:7, 15; 6:4; 8:6-7; Откр. 19:7; 21:2

I. Библията е романтика, в най-чистия и свят смисъл на думата, на една вселенска двойка—Бог в Христос, като Младоженецът, и Божиите изкупени хора, като невестата—Йн. 3:29; Мт. 25:6; Откр. 19:7; 21:2; 22:17:

- A. През вековете Бог е бил в романтично взаимоотношение с човека; Той създаде човека, за да има Своя половинка—17-ти стих
- B. Бог е влюбен; Той създаде човека по Свой образ като Свой възлюбен; това означава, че Той създаде човека, за да може човекът да Го обича—Мк. 12:30; Еф. 3:14-19.
- B. Цялата Библия е една божествена романтика, а Песен на Песните е съкратената форма на тази романтика—1:2-3; 8:14:
  - 1. Библията е една романтична книга и нашето взаимоотношение с Господа трябва да става все по-романтично и по-романтично—Пес. 4:7.
  - 2. Ако между нас и Господ Исус няма романтика, ние сме религиозни християни, а не романтични християни—1:2-3.
  - 3. Като цяло, Библията е слово на божественото ухажване; в Библията виждаме, че Бог търси нашата любов—2 Кор. 11:2.
- G. Ако искаме да пазим Божието ухажващо слово, трябва да имаме откликваща, нежна любов към Него; този вид откликваща, нежна любов е изобразена в Песен на Песните, където виждаме една картина на любовта между Възлюбения и Неговата любов—1:2-4; 2 Кор. 5:14-15; Йн. 14:21, 23:
  - 1. Темата на Песен на Песните е историята на любовта в един превъзходен брак; тя разкрива постепенното преживяване на индивидуалния вярващ в неговото или нейното любящо общение с Христос—1:2.
  - 2. Песен на Песните е една чудесна и ярка картина, в поетична форма, на сватбената любов между Христос, като Младоженец, и Неговите възлюбени, като Неговата невеста—2:4; 6:3; 7:11-12; 8:5-6, 14.

II. В Песен на Песните виждаме връзката между преживяването на божественото раздаване и живеенето в божествената романтика:

- A. Ако наистина обичаме Господа, със сигурност ще преживеем растежа и преобразяването в живота—2 Кор. 5:14-15; 3:18.
- B. Понеже възлюбената в Песен на Песните обича своя възлюбен толкова много, тя преживява божественото раздаване и в нейния растеж в живота се наблюдава една постоянна промяна—1:2-3, 4б, 9, 12, 15; 2:2, 14; 3:6-7; 4:7, 12-15; 6:4, 10, 13а.
- B. Цялото ни сърце, и дори цялото ни същество, е съсредоточено и е заето и обладано от предмета на нашата любов—1 Тим. 6:10-11; 2 Тим. 3:2-4; 4:8, 10а; Тит 1:8:
  - 1. „Да обичаме Бога, означава да насочваме цялото си същество—духа, душата и тялото, със сърцето, душата, ума и силата (Мк. 12:30)—изцяло върху Него, тоест да позволим цялото ни същество да бъде заето от Него и да бъде потопено в Него, така че Той да стане всичко за нас и ние практически да бъдем едно с Него във всекидневния си живот“ (бележка 3 върху 1 Кор. 2:9).

2. Да обичаме Господ Исус, означава да Го ценим, да насочваме съществуването си към Него, да се отваряме за Него, да Му се наслаждаваме, да Му даваме първенството, да бъдем едно с Него, да Го живеем и да се превърнем в Него—Мт. 26:6-13; 2 Кор. 3:16; Мк. 12:30; Кол. 1:18; 1 Кор. 6:17; Фил. 1:20-21; *Химн* № 477, 2-ри куплет.

III. Терса и Ерусалим символизират Божието светилище, Божието обиталище със заобикалящия го Божи свят град като негова защита—Пес. 6:4а:

- А. Когато Христовата възлюбена стане едно с Бога като Божие обиталище, в Божиите очи тя е красива като Терса и прекрасна като Ерусалим.
- Б. Живеейки в Христовото възнесение във възкресението, Христовата възлюбена узрява в богатствата на Христовия живот и се превръща в Божие здание, в Божие светилище и негова защита—вж. Бит. 2:8-12, 18-24; 1 Кор. 3:9-12.
- В. Христовата възлюбена живее в Пресвящото място, във вътрешната стая на небесното светилище, отвъд завесата и преживява Христовото възнесение чрез кръста след преживяването си на Христовото възкресение—Пес. 4:8.
- Г. Обичайки Господа с най-добрата любов, ние биваме инкорпорирани в Триединния Бог и се превръщаме в Негово обиталище—Откр. 2:4; Йн. 14:20-21, 23; Еф. 3:17:
  1. Любовта на Бога Го кара да копнее да се съединява, да се слива и да се инкорпорира с нас; същата любов в нас ни кара да копнеем да се съединяваме, да се сливаме и да се инкорпорираме с Него—1 Йн. 4:19, 8, 16.
  2. Обичайки Господа с най-добрата любов и участвайки във всички аспекти на божествената романтика, ние се превръщаме в Новият Ерусалим, който е уголеменото Пресвято място—Пес. 1:2-3; 2:14; 4:8; 6:4; Откр. 21:9-10.
- Д. Да се превърнем в светилище на Бога, означава да се изграждаме (свързано с изграждането на Тялото Христово) в растежа в Христовия живот с неизследимите богатства и да достигнем зрялост—Еф. 4:12-16:
  1. В Стария Завет Божието здание е типизирано от Терса и Ерусалим; в Новия Завет то е органичното Тяло Христово—Еф. 4:16.
  2. Изграждането на Тялото е органично и зависи от нашия растеж и зрялост в живота—15-ти стих.
  3. В крайна сметка това изграждане на органичното Тяло Христово, което също така е Христовата съпруга (5:25-32), ще получи завършеността си в Новия Ерусалим святия град, като завършеността на Пресвящото място, взаимното обиталище на Бога с Неговите изкупени във вечността—Откр. 21:2-3, 16, 22.

IV. В зрелостта на Христовия живот Христовата възлюбена се превръща в суламката, което означава, че тя се превръща във възпроизводство и дубликат на Христос, за да Му съответства в брака си с Него—Пес. 6:13:

- А. Библията многократно ни казва, че Бог възнамерява да направи Себе Си едно с нас и да ни направи едно със Себе Си—еднакви по живот и природа, но не и в Божеството—Откр. 21:2; 22:17.
- Б. Размишлявайки над това как да достигнем до върха на божественото откровение—Бог да стане човек, за да направи човека като Себе Си по живот и по природа—не бива да се осланяме на себе си, а трябва да уповаваме на Господа като наша любов, сила и милост, за да може Той да ни превърне в съдове на милост, почит и слава—Пес. 8:5-6.